บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฏีที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินใจสั่งซื้อ สินค้ำที่ทำการวิจัย ซึ่งทฤษฎีมีดังนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคลังสินค้า

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์

การพยากรณ์ หมายถึงการคาดการณ์ (Predict) เกี่ยวกับลักษณะหรือแนวโน้มของสิ่งที่ สนใจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อใช้เป็นสารสนเทศ (Information) ประกอบการตัดสินใจซึ่งการ พยากรณ์จะต้องดำเนินการเป็นส่วนแรกสุดที่จะต้องทำก่อนการวางแผน หรือการเตรียมการที่จะ เริ่มทำอะไรเพื่อความถูกต้องและแม่นยำในการตัดสินใจ ดังนั้นในการดำเนินธุรกิจภายใต้ความไม่ แน่นอนจำเป็นที่จะต้องทราบถึงความเป็นไปในอนาคต โดยอาศัยเทคนิคการพยากรณ์ต่างๆเท่าที่ จำเป็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานทางธุรกิจ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของ ลูกค้าได้ เพิ่มผลตอบแทนทางธุรกิจ ลดต้นทุนและความสูญเสียต่างๆ เป็นต้น

การพยากรร์เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำนายเหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งอาจนำ หลายๆวิธีมาใช้แล้วแต่สถานการณ์ เช่น อาจนำข้อมูลในอดีตมาพยากรณ์ในอนาคตโดยอาศัย หลักการทางคณิตศาสตร์เข้าช่วย อาจใช้เฉพาะดุลยพินิจของผู้พยากรณ์เพียงอย่างเดียว หรืออาจใช้ หลายๆวิธีร่วมกัน เพื่อให้การพยากรณ์มีความแม่นยำมากที่สุด การพยากรณ์มีปัจจัยที่ต้องใช้ พิจารณาคือ ช่วงเวลา และผลกระทบของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ โดยมีรายละเอียดคังนี้

2.2 ช่วงเวลาของการพยากรณ์

สามารถแบ่งตามระยะเวลาของการพยากรณ์ใค้ 3 ประเภทคือ

2.2.1 การพยากรณ์ในระยะสั้น เป็นการพยากรณ์เหตุการณ์ที่ไม่เกิน 1 ปี โดยทั่วไปมักจะอยู่ ในช่วงไม่เกิน 3 เดือน เช่น การพยากรณ์การวางแผนจัดซื้อ การจัดตารางการทำงาน การมอบหมาย งาน การพยากรณ์ยอดขาย และการพยากรณ์ระดับการผลิต

- 2.2.2 การพยากรณ์ระยะถลาง เป็นการพยากรณ์เหตุการณ์ที่อยู่ในช่วง 3 เดือน ถึง 3 ปี จะใช้มาก ในการพยากรณ์การวางแผนการขาย การวางแผนการผลิต การวางแผนด้านงบประมาณเงินสด แล พการวิเคราะห์การวางแผนการดำเนินงานต่างๆ
- 2.2.3 การพยากรณ์ระยะยาว เป็นการพยากรณ์เหตุการณ์ที่มากกว่า 3 ปีขึ้นไป มักใช้สำหรับการ วางแผนแกผลิตภัณฑ์ใหม่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุน การขยายทำเลที่ตั้ง และการวิจัยพัฒนา

2.3 ความสำคัญของการพยากรณ์

การพยากรณ์เป็นวิธีการที่จะได้กำตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่ง คำตอบเหล่านี้จะนำมาใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจซึ่งจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

- 2.3.1 ด้านทรัพยากรบุคคล การประมาณความต้องการผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องจะทำให้สามารถ คาดการณ์การใช้กำลังคน การวางแผนการฝึกอบรม และการเลิกจ้างได้อย่างเหมาะสม
- 2.3.2 ด้านกำลังการผลิต การประมาณความต้องการน้อยเกินไปย่อมส่งต่อการประมาณกำลัง ผลิตและอาจส่งผลต่อการสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดในท้ายที่สุด ในทางตรงกันข้าม ย่อมส่งผล ต่อต้นทุนของบริษัทเช่นเดียวกัน
- 2.3.3 ด้านการจัดการโซ่อุปทาน การพยากรณ์ที่ดีจะส่งผลต่อการจัดการโซ่อุปทาน ซึ่งได้แก่การ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้จัดหาวัตถุดิบในกิจกรรมการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบเข้าสู่การผลิต จนกระทั่งถึง การจัดผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด ทั้งหมดนี้จะส่งผลต่อการบริหารต้นทุน ซึ่งทำให้สามารถบริหาร ต้นทุนให้ต่ำลงได้

2.4 เทคนิคการพยากรณ์ (Forecasting Techniques)

การพยากรณ์เป็นเรื่องการคาดคะเนในอนาคต ดังนั้นการพยากรณ์กับความจริงนั้น อาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้ แต่การพยากรณ์ที่ดีควรจะต้องให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง มากที่สุดดังนั้นเทคนิคและวิธีการพยากรณ์นั้นเป็นเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจร่วมกัน (กุณฑลี รื่นรมย์,2545) เทคนิคของการพยากรณ์นั้นจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะวิธีการพยากรณ์ ที่อาศัยข้อมูลในอดีตประกอบการสร้างรูปแบบในการพยากรณ์ได้ดังนี้

- 2.4.1 เทคนิคการพยากรณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Forecasting Technique) วิธีพยากรณ์ แบบนี้จะใช้ประสบการณ์และคุลพินิจของผู้ทำการพยากรณ์ ผู้พยากรณ์จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความ เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างคีจึงสามารถคาดคะเนสิ่งต่างๆได้
- 2.4.2 เทคนิคการพยากรณ์แบบเป็นทางการ (Formal Forecasting Technique) การพยากรณ์วิธีนี้ จะต้องอาศัยข้อมูลมาสนับสนุนและใช้ความรู้ทางสถิติ คณิตศาสตร์เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ดังนั้นผู้พยากรณ์จะเป็นใครก็ได้ที่เข้าใจวิธีการ และขั้นตอนในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เทคนิค วิธีการพยากรณ์แบบเป็นทางการนี้ยังแบ่งออกได้เป็น 2 จำพวก คือ คือ การพยากรณ์เชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) และการพยากรณ์เชิงปริมาณ (Quantitative Methods)

2.4.2,1 เทคนิคเชิงคุณภาพ (Qualitative Techniques)

เทคนิคการพยากรณ์เชิงคุณภาพ เป็นเทคนิคที่อาศัยประสบการณ์ผู้พยากรณ์เป็นส่วน ใหญ่ ซึ่งอาจจะไม่มีการใช้ข้อมูลในอดีต เนื่องจากไม่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในอดีตไว้หรือมีแต่ มีไม่พอเพียงต่อการนำมาสร้างรูปแบบในการพยากรณ์ ดังนั้นความถูกต้องของการพยากรณ์เชิง คุณภาพจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถของผู้พยากรณ์เป็นหลัก ซึ่งได้แก่

- -ทัศนกติของผู้จัดการ การพยากรณ์โดยกลุ่มผู้บริหาร (A Jury of Executive Opinion)
- -พนักงานขายทำการพยากรณ์ (Sale forecast Estimate)
- -สำรวจตลาด (Market Research)
- -เทคนิคเคลฟี (Delphi Technique)
- 2.4.2.2 เทคนิคเชิงปริมาณ (Quantitative Techniques)

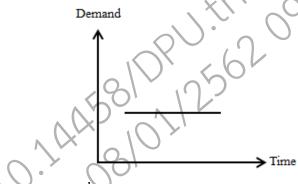
เทคนิคการพยากรณ์เชิงปริมาณ จะเป็นเทคนิคที่ต้องใช้ข้อมูลในอดีต มาสร้างรูปแบบ การพยากรณ์ในรูปของสมการคณิตศาสตร์ ดังนั้นความถูกต้องของการพยากรณ์นี้จะขึ้นอยู่กับความ แม่นยำของข้อมูลที่มีอยู่ และ วิธีการในรูปแบบของสมการทางคณิตศาสตร์ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1.รูปแบบอนุกรมเวลา (Time Series Models) ซึ่งได้แก่ วิธีการหาค่าเฉลี่ยแบบตรงตัว วิธีหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่และ วิธีการปรับเรียบแบบเอ็กซ์โปเนนเชียล และวิธีการคาดคะเนแนวโน้ม

2.รูปแบบปัจจัยสาเหตุ หรือรูปแบบเชิงเหตุผล (Associative Models) เป็นการพยากรณ์ ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งที่จะพยากรณ์เช่น การพยากรณ์โดยการการ วิเคราะห์การถคถอยเชิงเส้นตรง (Linear regression) ซึ่งในความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัว แปรตามว่ามีความเกี่ยวเนื่องกันจนทำให้นำมาพยากรณ์หาความสัมพันธ์ได้

2.5 การพยากรณ์โดยใช้รูปแบบอนุกรมเวลา

การพยากรณ์โดยใช้รูปแบบอนุกรมเวลาจะเป็นการพยากรณ์ข้อมูลในอนาคตจากข้อมูล ในอดีตเท่านั้น ตัวแปรอื่นๆจะไม่นำมาพิจารณา ซึ่งรูปแบบของข้อมูล (Data Pattern) มีเทคนิคการ พยากรณ์หลายรูปแบบ แต่โดยปกติข้อมูลจะแบ่งได้ 5 รูปแบบ ดังนี้ 1. รูปแบบคงที่ (Constant): ความต้องการไม่เปลี่ยนไปตามเวลา

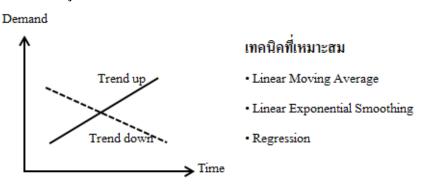

เทคนิคที่เหมาะสม

- Single Moving Average
- · Weighted Moving Average
- · Single Exponential Smoothing

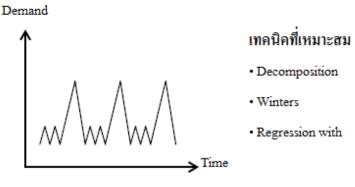
ภาพที่ **2.1** Data Pattern กรณี Constant

2. รูปแบบมีแนวโน้ม (Trend): ความต้องการเปลี่ยนไปอย่างมีทิศทาง

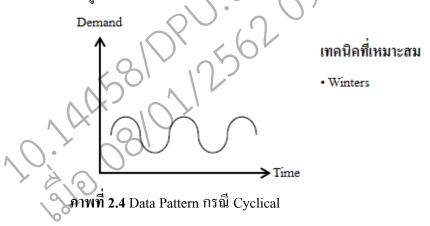
ภาพที่ 2.2 Data Pattern กรณี Trend

3. รูปแบบฤดูกาล (Seasonal): ข้อมูลมีการเคลื่อนใหวขึ้น ๆ ลง ๆ ตาม ตำแหน่งของเวลา (จุดเวลา) โดยช่วงเวลาจะเป็นช่วงสั้นๆ เช่น รายเคือน รายใตรมาส เป็นต้น

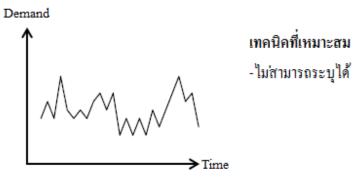

ภาพที่ 2.3 Data Pattern กรณี Seasonal

4. รูปแบบวัฏจักร (Cyclical): ข้อมูลมีการเคลื่อนไหวขึ้นๆ ลงๆ ตามช่วงเวลาที่แน่นอน ข้อมูลที่เก็บโดยมากจะเป็นรายปีและเก็บเป็นระยะเวลาที่ยาว

5. รูปแบบสุ่มหรือไม่แน่นอน (Random, Irregular): ข้อมูลมีลักษณะการเคลื่อนไหว อิสระจากเวลา

ภาพที่ 2.5 Data Pattern กรณี Random

2.6 เทคนิคการพยากรณ์เชิงปริมาณโดยวิธีทางสถิติ (Techniques Quantitative Forecasting By Statistics Methods)

2.6.1 การพยากรณ์ โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) เป็นการนำเอาข้อมูลในอดีตมา หาค่าเฉลี่ยที่เปลี่ยนไปตามช่วงเวลา เพื่อพยากรณ์อนาคต โดยมีสูตรการพยากรณ์ ดังนี้

$$\mathbf{F}_{t+1} = (\mathbf{A}_t + \mathbf{A}_{t-1} + \mathbf{A}_{t-2} + \dots + \mathbf{A}_{t-n+1})$$
N
(2-1)

โดย $F_t =$ ก่าพยากรณ์ในช่วงเวลา t

t = เวลาที่ทำการพยากรณ์

 $A_{t}=$ ก่าความต้องการในงวดที่ t

N = จำนวนข้อมูลที่นำมาเฉลี่ย รพยากรณ์ โดยวิธีการปรับเลือ 2.6.2 การพยากรณ์ โดยวิธีการปรับเรียบแบบเอกซ์ โปเนนเชียล (Single Exponential Smoothing) เป็นวิธีการพยากรณ์แบบเฉลี่ยน้ำหนักที่ซับซ้อน แต่ง่ายต่อการทำความเข้าใจผลการพยากรณ์แต่ละ ้ค่าจะได้มาจากค่าจากพยากรณ์ถ่าสุดบวกด้วยอัตราร้อยละของส่วนต่างระหว่างค่าที่พยากรณ์นั้นกับ

$$\mathbf{F}_{t} = \mathbf{F}_{t-1} + \Omega \left(\mathbf{A}_{t-1} - \mathbf{F}_{t-1} \right) \tag{2-2}$$

= **F**₋₁ + α (**A**₋₁ - **F**₋₁) = ค่าพยากรณ์ในงวดที่ t

 $\mathbf{A}_{_{\mathrm{f}}}=$ ค่าความต้องการในงวดที่ \mathbf{t}

2.6.3 การพยากรณ์โดยวิธี (Double Exponential Smoothing) จะให้ค่าพยากรณ์ที่ดีพอๆ กับ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ซ้ำสองครั้ง แต่จะมีข้อได้เปรียบ คือ สามารถคำนวณหาค่าต่างๆ ได้สะควกและ รวดเร็วกว่า นอกจากนี้ยังสามารถใช้พยากรณ์ได้ดีกับข้อมูลที่มีรูปแบบที่เป็นเส้นตรงตามแนวนอน (Horizontal Pattern) และแนวทิศทาง

$$S'_{t} = \alpha X_{t} + (1-\alpha) S'_{t-1}$$

$$S''_{t} = \alpha S'_{t} + (1-\alpha) S''_{t-1}$$

$$A = 2 S'_{t} - S''_{t}$$

$$B = \alpha (S'_{t} - S''_{t})$$

$$1-\alpha$$

$$S_{t+m} = A + BM \tag{2-3}$$

โดย

α = ค่า (คงที่) ปรับเรียบเอกซ์ โพเนนเชียล

= จำนวนช่วงเวลาล่วงหน้าที่ต้องการพยากรณ์

2.7 ความแม่นยำและการควบคุมการพยากรณ์

พีระ โรหิตะบุตร (2552,น.15) ในทางปฏิบัติแล้วไม่มีทางที่จะพยากรณ์ค่าในอนาคตได้ อย่างแม่นยำสมบูรณ์แบบ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดที่ใช้บอกว่าผลจากการคำนวณจะเบี่ยงเบน จากผลที่เกิดขึ้นจริงไปมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะทำให้เห็นภาพว่าการพยากรณ์ห่างไกลความเป็นจริง ้ไปเท่าใด นอก จากนั้นเนื่องจากวิธีการพยากรณ์แต่ละวิธีการมีความแม่นยำไม่เท่ากันซึ่งขึ้นอยู่กับ สถานการณ์ ผู้ที่ตัดสิน ใจจึงต้องมีการวัดความแม่นยำเพื่อที่จะเลือกวิธีการที่เหมาะสม การพยากรณ์

11

มีทั้งการพยากรณ์หลายครั้งต่อเนื่องกันไป เช่น รายรับต่อสัปดาห์ และการพยากรณ์เพียงครั้งเดียว เช่น ขนาดของโรงผลิตไฟฟ้า

$$\mathbf{E}_{t} = \mathbf{A}_{t} - \mathbf{F}_{t} \tag{2-4}$$

โดย E หมายถึง ค่าความผิดพลาดในช่วงเวลา t

A หมายถึง ยอคที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลา t

F) หมายถึง ยอคพยากรณ์ในช่วงเวลา t

2.7.1 การวัดความแม่นยำสามารถแบ่งออกเป็น *5* วิธี

2.7.1.1 ค่าเฉลี่ยความผิดพลาด (Mean Error) เป็นวิชีวัดความแม่นยำโดยเปรียบเทียบยอดที่ เกิดขึ้นจริงกับยอดพยากรณ์ แล้วหาค่าเฉลี่ยความผิดพลาดต่องวด ปัญหาที่พบจากการใช้เทคนิคนี้ คือ ถ้ามียอดขายจริงสูงกว่ายอดพยากรณ์ค่าผิดพลาดจะเป็นบวก ในทางกลับกันถ้ายอดขายจริงต่ำ กว่ายอดพยากรณ์จะมีค่าพยากรณ์เป็นลบ ทำให้ค่าเฉลี่ยความผิดพลาดมีค่าต่ำ แต่การพยากรณ์ไม่ แม่นยำ

Mean Error =
$$\frac{\sum (A_t - F_t)}{N}$$
 (2-5)

โดย F, หมายถึง ค่าพยากรณ์ในงวคที่ 1 A, หมายถึง ยอคที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลา t N หมายถึง จำนวนข้อมูล

2.7.1.2 ค่าเฉลี่ยความผิดพลาดสัมบูรณ์ (Mean Absolute Deviation, MAD) เป็นเทคนิควัด ความแม่นยำ โดยแก้ปัญหาวิธีหาค่าเฉลี่ยความผิดพลาด โดยการพิจารณาความแตกต่างยอดขายจริง กับยอดพยากรณ์ โดย ไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย

$$MAD = \sum_{t} A_{t} - F_{t}$$
 (2-6)

โดย F, หมายถึง ค่าพยากรณ์ในงวดที่ 1 A, หมายถึง ยอดที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลา t N หมายถึง จำนวนข้อมูล 2.7.1.3 ค่าเฉลี่ยความผิดพลาดกำลังสอง (Mean Square Error, MSE) เป็นวิธีวัดความแม่นยำ โดยแก้ปัญหาวิธีค่าเฉลี่ยความผิดพลาดโดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างยอดจริงกับยอดพยากรณ์ โดยวิธียกกำลังสอง

MSE =
$$\sum_{t} (A_{t} - F_{t})^{2}$$
 (2-7)

โดย F, หมายถึง ค่าพยากรณ์ในงวดที่ 1

A หมายถึง ยอคที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลา t

้ N หมายถึง จำนวนข้อมูล

2.7.1.4 ร้อยละของความผิดพลาดเฉลี่ย (Mean Percentage Error, MPE) เป็นวิธีวัดความ แม่นยำโดยวัดความผิดพลาดเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์

MPE =
$$\sum_{t} [(A_t - F_t)/A_t] \times 100$$
N
(2-8)

โดย F_t หมายถึง ค่าพยากรณ์ในงวดที่ 1 A_t หมายถึง ยอดที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลา t

N หมายถึง จำนวนข้อมูล

2.7.1.5 ค่าเฉลี่ยของร้อยละความผิดพลาดสัมบูรณ์ (Mean Absolute Percentage Error, MAPE) เป็นวิธีวัดความแม่นยำโดยคำนวณเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดในการพยากรณ์ โดยไม่คำนึงถึงเครื่อง หมาย ค่าที่ได้ต่ำ มีความแม่นยำสูง เช่น ถ้า MAPE = 4% แสดงว่าวิธีที่เลือกมีความคลาดเคลื่อนใน การพยากรณ์เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4

MAPE =
$$\left[\frac{\sum |A_{t} - F_{t}| / A_{t} | \times 100}{N}\right]$$
 (2-9)

โดย $\mathbf{F}_{_{\mathrm{I}}}$ หมายถึง ค่าพยากรณ์ในงวดที่ 1

 \mathbf{A}_{t} หมายถึง ยอคที่เกิดขึ้นจริงในช่วงเวลา \mathbf{t}

N หมายถึง จำนวนข้อมูล

ค่าความกลาดเคลื่อนที่ได้จากเทคนิคการพยากรณ์เชิงปริมาณโดยวิธีทางสถิตินี้ จะถูก นำมาเปรียบเทียบแต่ละวิธี โดยวิจัยนี้จะใช้การวัดค่าความกลาดเคลื่อนการพยากรณ์ 3 ค่า โดยให้ค่า ความกลาดเคลื่อน MAD, MSE, MAPE น้อยที่สุด เพื่อให้ได้วิธีที่ดีที่สุดที่เหมาะสมในกรพยากรณ์ ข้อมูลนั้น โดยวิธีที่ให้ค่าความคลาดเคลื่อนต่ำที่สุดจะทำให้การพยากรณ์ใกล้เคียงกับความจริงมาก ที่สุด (เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักการจัดการทางวิศวกรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์)

2.8 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการโปรแกรมเชิงเส้น (Linear Programming) (วิจิตร, 2542)

ปัญหาการจัดสรรทรัพยากรมีความเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การใช้เทคนิค Linear Programming ก็เป็นเทคนิคหนึ่งในการช่วยตัดสินใจ เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.8.1 นิยามของการ โปรแกรมเชิงเส้น

การโปรแกรมเชิงเส้น เป็นเทคนิคเชิงคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ อย่างจำกัดเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ค่าของวัตถุประสงค์บางอย่างเหมาะสมที่สุด กำหนดการเชิงเส้น สามารถใช้แก้ปัญหาดังต่อไปนี้

- 1.ปัญหาซึ่งสามารถแสดงอยู่ในรูปตัวเลข
- 2.ปัจจัยทั้งหมดในปัญหาต้องมีความสัมพันธ์เชิงเส้น
- 3.ปัญหานั้นต้องมีทางเลือกในการคำเนินการตั้งแต่ 2 ทางเลือกขึ้นไป
- 4. ต้องมีข้อจำกัดเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 1 ปัจจัยขึ้นไป ซึ่งอาจเป็น ข้อจำกัดเกี่ยวกับทรัพยากรก็ได้ เช่น ชั่วโมงแรงงาน ปริมาณวัตถุดิบ และ ต้องมีค่าเฉพาะ

2.8.2 ความเป็นเชิงเส้น

ปัจจัยสำคัญในโปรแกรมเชิงเส้น คือ ทุกความสัมพันธ์ต้องเป็นเชิงเส้น ซึ่งในความเป็น จริงความสัมพันธ์อาจไม่เป็นเชิงเส้นทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามพบว่าปัจจัยส่วนใหญ่ เช่น ชั่วโมง แรงงานผลประโยชน์ สามารถถูกประมาณให้เป็นเชิงเส้นได้อย่างสมเหตุผลในช่วงการพิจารณา

2.8.3 การตั้งปัญหากำหนดการเชิงเส้น

ตั้งปัญหาให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐานในการคำนวณแก้ปัญหา และ ยังช่วยให้ องค์ประกอบที่สำคัญไม่ถูกมองข้าม ซึ่งประกอบด้วย 2 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ และ ข้อจำกัด

1.วัตถุประสงค์ (Objective)

เป็นขั้นตอนแรกในการโปรแกรมเชิงเส้น คือ การตัดสินใจว่าอะไร คือ ผลลัพธ์ที่ ต้องการ ซึ่งอาจได้แก่ กำไรสูงสุด หรือ ค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด จากนั้นแปลงให้ในรูปคณิตศาสตร์ ซึ่ง เรียกว่าฟังก์ชั่นวัตถุประสงค์ (Objective Function)ตัวแปรที่เกิดขึ้น X1, X2,....., Xn เราเรียกตัว แปรไม่ทราบค่านี้ว่า ตัวแปรในการตัดสินใจ(decision variables) ซึ่งมีได้หลายตัว แต่ วัตถุประสงค์ จะมีเพียง1 อย่างในขณะใดขณะหนึ่ง

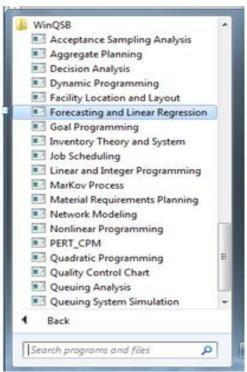
2. ข้อจำกัด (Constraints)

373.70 773.70 ข้อจำกัดต่างๆจะต้องถูกระบุอย่างชัดเจน เป็นเชิงปริมาณและในรูปคณิตศาสตร์ ซึ่ง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จะเขียนอยู่ในรูป ดังนี้

*ทรัพยากรที่ถูกใช้ (Amount of resource used) \(\lefta \) ทรัพยากรที่มีอยู่ (Amount of resource available) ทรัพยากรที่ถูกใช้ต้องเขียนอยู่ในรูปเชิงเส้น ส่วนทรัพยากรที่มีอยู่ได้จากข้อมูลที่กำหนดให้ 2.8.4 การใช้งานโปรแกรมการพยากรณ์

🔾 ส่วนนี้จะเป็นส่วนนำเข้าของข้อมูลที่จำเป็นต่อการพยากรณ์ความต้องการ ซึ่ง รายละเอียดจะเกี่ยวข้องกับคำสั่งบน Session การออกรายงาน การเตรียม worksheet การปรับแต่ง รูปแบบ เป็นต้น โดยรายละเอียดในแต่ละส่วนนี้ได้แสดงอยู่ในคอลัมน์หรือตัวแปรต่างๆของการ ้นำเข้าข้อมูลและการวิเคราะห์ซึ่งแสดขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมWinQSB (Forecasting and Linear Regression) ได้ดังนี้

การเข้าโปรแกรม WinQSB เริ่มที่ Start >All Program >WinQSB>Forecasting and Linear Regression ดังภาพที่ 2-6

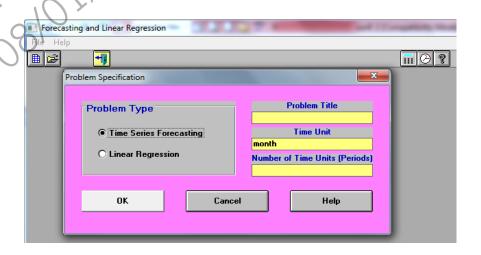

ภาพที่ 2.6 แสดงวิธีการเข้าโปรแกรม WinQSB (forecasting and Linear Regression)

2.8.5 การสร้างข้อมูลใหม่

70 3.70 20 3.70 1.เมื่อเข้าสู่โปรแกรมเรียบร้อยแล้ว ให้คลิกเลือกที่ File >New Problem แล้วจะปรากฎ หน้าจอ Problem Specification

2.ป้อนหัวข้อเรื่องที่ต้องการจะพยากรณ์ และจำนวนข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์จากนั้นคลิก OK เพื่อทำการป้อนข้อมูล คังภาพที่ 2.7

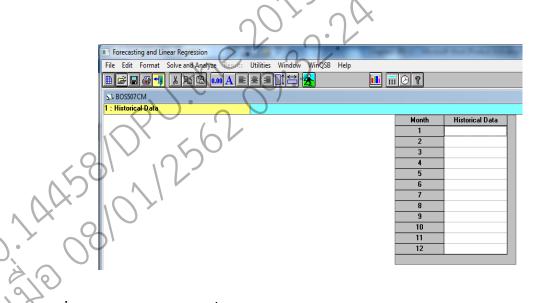

ภาพที่ 2.7 แสดงการสร้างข้อมูลใหม่

2.8.6 การสร้างรูปแบบการทคลอง ประกอบด้วยการป้อนข้อมูล

1.เมื่อตั้งชื่อและใส่จำนวนข้อมูลที่ต้องการใช้ในการพยากรณ์เรียบร้อยแล้ว สำหรับการใส่ ข้อมูลสามารถใช้ได้ทั้งอักษรภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และตัวเลข ก็จะปรากฎหน้าจอเพื่อให้ใส่ข้อมูล ตามที่ต้องการ คังภาพที่ 2.8

2.เมื่อใส่ข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์เรียบร้อยแล้วให้คลิกเลือกหัวข้อ Solve and Analyze เพื่อเลือกวิธีที่ต้องการใช้ในการพยากรณ์

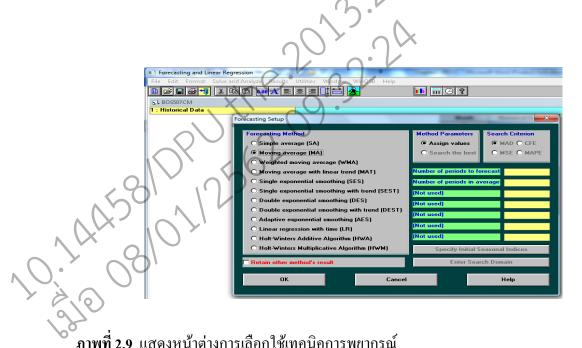
ภาพที่ 2.8 แสดงการป้อนข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์

เมื่อเข้าสู่โปรแกรมและป้อนข้อมูลที่จะใช้ในการพยากรณ์เรียบร้อยแล้วก็ ทดลองการ เลือกใช้เทคนิต่าง ๆ เพื่อหารูปแบบการพยากรณ์ที่ดีที่สุด จากนั้นก็กำหนดจำนวนข้อมูลที่ต้องการ พยากรณ์ในช่อง Number of Periods to forecast>OK ดังภาพที่ 2-9 ซึ่งการพยากรณ์เป็นส่วนของการเลือกกฎและวิธีการพยากรณ์แบบต่างๆ วิธีการพยากรณ์มีกฎต่างๆ

- 3.วิธีการพยากรณ์แบบอนุกรมเวลา (Time Series Models) โดยใช้กฎต่างๆ ดังนี้
 - 1) รูปแบบการพยากรณ์แนวโน้ม (Trend)
 - 2) รูปแบบการพยากรณ์ตามฤคูกาล (Seasonality)
 - 3) รูปแบบการพยากรณ์แบบวัฏจักร (Cycle)
 - 4) รูปแบบการพยากรณ์แบบสุ่ม (Random)
- 4.เทคนิคการพยากรณ์ (Forecasting Techniques)
 - 1) Moving Average

ดังนี้

- 2) Single Exponential Smoothing
- 3) Double Exponential Smoothing

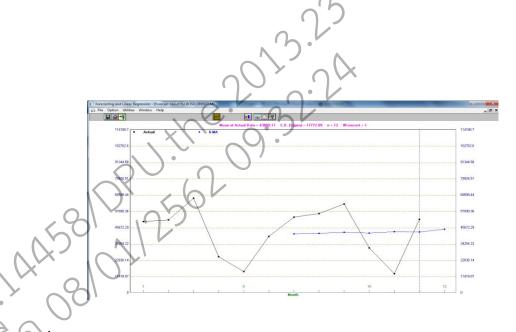
้ภาพที่ 2.9 แสดงหน้าต่างการเลือกใช้เทคนิคการพยากรณ์

2.8.7 แสดงผลของการพยากรณ์

เป็นการแสดงค่าตัววัดผลต่างๆของกฎ และวิธีการพยากรณ์ที่เลือกใช้ ดังภาพที่ 2-10 และผลลัพธ์ที่แสดงในลักษณะของแผนภูมิเส้น ดังภาพที่ 2-11

File Format Results Utilities Window Help										
A ≡ :		i		 ⊘ ?						
1 Forecast Result for BOSELON507CM										
	10-04-2013 Month	Actual Data	Forecast by 6-MA	Forecast Error	CFE	MAD	MSE	MAPE (%)	Tracking Signal	R-square
	1	50108.0500								
	2	51320.8700								
	3	66545.4000								
	4	25598.4300								
	5	15188.6100								
	6	39738.1100								
	7	53170.9600					138165500.0000			
	8	55801.2600					165329500.0000			
	9	62452.6900					240621200.0000			
	10	31782.3500					206523500.0000			
	11	13587.8000		-29434.5300			338497200.0000			0.005
	12	51775.5200		9019.9920	14783.6200	15678.5500	295641000.0000	57.4682	0.9429	0.022
	13		44761.7700							
	CFE		14783.6200							
	MAD		15678.5500							
	MSE		295641000.0000							
	MAPE		57.4682							
	Trk.Signal		0.9429							
	R-square		0.0226 m=6							

ภาพที่ 2.10 แสดงผลลัพธ์การพยากรณ์

ภาพที่ 2.11 ผลลัพธ์ที่แสดงในลักษณะของแผนภูมิเส้น

2.9 การควบคุมวัสดุคงคลัง (Inventory Control)

การควบคุมวัสดุคงคลังมีความสำคัญ เพราะวัสดุคงคลังเป็นกลุ่มของทรัพย์สิน หมุนเวียนที่มีมูลค่าสูง ปัญหาที่เกิดขึ้นในการควบคุมวัสดุคงคลังในธุรกิจมีด้วยกัน 2 ประการ คือถ้า วัสดุคงคลังในโรงงานมีอยู่ไม่เพียงพอต่อการผลิตก็จะส่งผลทำให้การผลิตหยุดชะงัก และ เสีย โอกาสในการทำกำไรที่ควรจะได้รับ แต่ถ้ามีมากจะส่งผลต่อเงินลงทุนที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของราคา วัสดุคงคลัง และต้นทุนการจัดเก็บวัสดุคงคลัง การจัดการปัญหาเกี่ยวกับวัสดุคงคลัง ได้แก่ การหาจำนวนการสั่งซื้อที่เหมาะสม ประหยัด การหาจุคสั่งซื้อ และ การหาสต๊อกเพื่อความปลอดภัย (safety stock) ถ้าจัดการสิ่งที่กล่าวมานี้อย่างเหมาะสมแล้ว จะประหยัดค่าใช้จ่ายการดำเนินงานและ เพิ่มกำไรให้ธุรกิจ

- 2.9.1 ประเภท และ ความสำคัญของวัสดุคงคลัง แบ่งได้เป็น 4 ประเภทได้แก่
- 1.วัตถุดิบ และชิ้นส่วนที่สั่งซื้อ (Raw Materials and Purchased Components) คงคลัง ประเภทนี้เป็นวัสดุขั้นต้นที่ใช้ในการทำชิ้นส่วน และ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เปรียบเสมือนวัตถุดิบที่มี ไว้ป้องกันการขาดแคลนวัตถุดิบ หรือ การส่งชิ้นส่วนล่าช้า
- 2.วัสคุกงกลังระหว่างกระบวนการผลิต (In-process Inventory) วัสคุกงกลัง ประเภทนี้มีไว้เพื่อช่วยให้แต่ละหน่วยสามารถผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนการมีสต๊อกสำรอง (Buffer stock) จึงช่วยทำให้งานในหน่วยที่สองคำเนินไปได้ แม้ว่าหน่วยงานแรกจะหยดชะงักชั่วคราว
- 3.ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป (Finished Product) วัสดุคงคลังประเภทนี้ประกอบด้วย ชิ้นส่วนเพื่อบริการ และ ผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย มีไว้เพื่อช่วยป้องกันความผิดพลาดจากความต้องการ ที่มากกว่าที่ได้พยากรณ์ไว้ ทำให้ธุรกิจต้องขาดกำไรที่ควรจะได้ และ ทำให้ความเชื่อถือลูกค้าลดลง

4.วัสคุกงกลังที่เป็นเครื่องมือ, ชิ้นส่วนเพื่อการซ่อมบำรุง และ การซ่อมแซม (Maintenance, Repair, and Tooling Inventories) ได้แก่ เครื่องมือ และ อุปกรณ์จับยึดในโรงงาน

2.9.2 ประเภทของระบบการควบคุมของคงคลัง วัสคุคงคลังเป็นเสมือนส่วนหนึ่งของ ระบบการวางแผนและควบคุมการผลิต ทั้งนี้เพราะการจัดหา จัดซื้อ หรือ ผลิตวัสคุหรือชิ้นส่วนใดๆ ขึ้นมา ก็เพื่อตอบสนองตามความต้องการผลิตที่เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการผลิตที่ได้ กำหนดไว้ ในการวางแผนและควบคุมวัสคุคงคลังที่เป็นที่รู้จักกัน

1.ระบบจุดสั่งใหม่ (Re-Order Point System) เป็นระบบวิธีสั่งวัสดุคงคลังเข้ามาแทนที่เมื่อ วัสดุคงคลังลดลงมาถึงจุดที่กำหนดหรือเมื่อถึงรอบเวลาที่กำหนดซึ่งจุดดังกล่าวเรียกว่าจุดสั่งซื้อ หรือจุดสั่งผลิต ระบบนี้มีการตัดสินใจพื้นฐานที่สำคัญ 2 ประการคือ จะสั่งซื้อเมื่อไร และจะสั่ง ปริมาณเท่าไร เทคนิคช่วยตัดสินใจที่รู้จักกันดี คือ (Economic Order Quantity - EOQ)

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิดา แก่นจันทร์ (2552) ได้ศึกษาระบบการจัดซื้อจัดหาในปัจจุบัน ของวัตถุดิบที่ใช้ใน การผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ยานยนต์ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของวัตถุดิบที่ทำการสั่งซื้อย้อนหลัง เป็ทั้งหมด 137 รายการ เพื่อใช้ในการศึกษาถึงรูปแบบการจัดซื้อจัดหาในปัจจุบัน ซึ่งพบปัญหา 3 ข้อ คือ การให้ความสำคัญของวัตถุดิบเท่ากันทุกรายการ การกำหนดเวลานำ และ การกำหนดระดับ จุดสั่งซื้อ ปริมาณการสั่งซื้อจึงได้เสนอรูปแบบการจัดซื้อจัดหาที่เหมาะสมสำหรับวัตถุดิบที่นำมา ผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ยานยนต์ โดยเริ่มจากการจำแนกกลุ่มโดยใช้ ABC Analysis เพื่อแยกวัตถุดิบ ออกเป็นกลุ่มๆตามความสำคัญจากนั้นทำการกำหนดเวลานำร่วมกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ส่งมอบ เพื่อให้ทางผู้ซื้อสามารถคาดการณ์เวลารับสินค้าใด้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งจะสามารถช่วยลดต้นทุนด้าน การขนส่งลงได้ และยังสามารถนำเวลานำที่ได้ไปคำนวณเพื่อกำหนดจุดการสั่งซื้อใหม่ (ROP) ซึ่ง จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อมีต้นทุนที่ต่ำลงจากการที่จำนวนครั้งที่ใช้ในการสั่งซื้อวัตถุดิบนั้น ลดลงเนื่องจากสามารถทราบถึงปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการได้

พีระ โรหิตบุตร (2552) ได้ใช้เทคนิคการพยากรณ์เพื่อระบุความต้องการของสินค้าแต่ ละรายการและใช้เทคนิคกำหนดการเชิงเส้น เพื่อหาปริมาณการสั่งซื้อสินค้าที่เหมาะสมและสร้างผล กำไรสูงสุดในแต่ละเดือน ซึ่งการวิจัยใช้ข้อมูลสินค้ารายการที่มีปัญหา 16 รายการ เปรียบเทียบ ระหว่างช่วงเดือน ม.ค – พ.ค ของปี 2550 และปี 2551 โดยผลการวิจัยพบว่าหลังการปรับปรุง แผนการสั่งซื้อ สินค้าคงคลังในแต่ละเดือนสามารถเพิ่มผลกำไรรวมในช่วงเดือน ม.ค – พ.ค ปี 2551 เปรียบเทียบกับปี 2550 ได้ 29.30 % คิดเป็นมูลค่า 269,895 บาท และสามารถลดจำนวนสินค้าค้าง

สต็อกลง 90.24 % และลดจำนวนของสินค้าขาดแคลนได้ 77.67 % คิดตามมูลค่าของสินค้า เปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกันก่อนและหลังทำวิจัย

วรพจน์ บรรจงทรัพย์ (2551) ศึกษาการพยากรณ์และการวางแผนทรัพยากรการผลิตใน กระบวนการนี้คพลาสติกด้วยโปรแกรม ECON วัตถุประสงค์เพื่อต้องการจะวางแผนความต้องการ วัสดุ เพื่อให้วัสดุกงคลังที่จัดเก็บมีปริมาณที่ต่ำที่สุด ซึ่งจะมุ่งเน้นไปที่ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ อาหารซึ่งมียอดขายและการใช้ทรัพยากรสูงสุดของโรงงานตัวอย่าง โดยมีนำเทคนิคการการ พยากรณ์โดยวิธี Winters' Model และการควบคุมสินค้ากงกลังด้วยวิธี ABC analysis โดยจะนำ ข้อมูลที่ได้มาใช้กับโปรแกรมสำเร็จรูปการวางแผนความต้องการวัสดุ(ECON) เข้ามาช่วยในการ ประมวลผลรายงานแผนความต้องการวัสดุ ทำให้การเปลี่ยนแปลงแผนความต้องการวัสดุและ แผนการผลิตทำได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้นและลดเวลาที่ใช้ในการวางแผนให้น้อยลง